

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 5551/23
19.4.2024. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Гордане Тошић, председника већа, Љиљане Милосављевић и Маје Цветић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ристо Лекић, адвокат из Београда, ул. Цара Николаја II бр.90, против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ул. Косовска бр.31, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужене, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 141/23 од 18.9.2023. године, у седници већа одржаној дана 19.4.2024.године, донео је

П Р Е С У Д У

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 141/23 од 18.9.2023. године у делу става првог изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене плате, за период од 1.4.2016. године до 28.2.2018. године, исплати и то:

- за април 2016. године, износ од 71.565,72 динара, са законском затезном каматом почев од 25.5.2016. године, до исплате,
- за мај 2016. године, износ од 71.565,72 динара, са законском затезном каматом почев од 25.6.2016. године, до исплате,
- за јун 2016. године, износ од 71.565,72 динара, са законском затезном каматом почев од 25.7.2016. године, до исплате,
- за јул 2016. године, износ од 71.565,72 динара, са законском затезном каматом почев од 25.8.2016. године, до исплате,
- за август 2016. године, износ од 71.565,72 динара, са законском затезном каматом почев од 25.9.2016. године, до исплате,
- за септембар 2016. године, износ од 71.565,72 динара, са законском затезном каматом почев од 25.10.2016. године, до исплате,
- за октобар 2016. године износ од 71.565,72 динара, са законском затезном каматом почев од 25.11.2016. године, до исплате,
- за новембар 2016. године износ од 71.565,72 динара, са законском затезном каматом почев од 25.12.2016. године, до исплате,

-за децембар 2016. године износ од 75.219,97 динара, са законском затезном каматом почев од 25.01.2017. године, до исплате,
-за јануар 2017. године износ од 75.219,97 динара, са законском затезном каматом почев од 25.02.2017. године, до исплате,
-за фебруар 2017. године износ од 75.219,97 динара, са законском затезном каматом почев од 25.03.2017. године, до исплате,
-за март 2017. године износ од 75.219,97 динара, са законском затезном каматом почев од 25.04.2017. године, до исплате,
-за април 2017. године износ од 75.219,97 динара, са законском затезном каматом почев од 25.05.2017. године, до исплате,
-за мај 2017. године износ од 75.219,97 динара, са законском затезном каматом почев од 25.06.2017. године, до исплате,
-за јун 2017. године износ од 75.219,97 динара, са законском затезном каматом почев од 25.07.2017. године, до исплате,
-за јул 2017. године износ од 75.219,97 динара, са законском затезном каматом почев од 25.08.2017. године, до исплате,
-за август 2017. године износ од 75.219,97 динара, са законском затезном каматом почев од 25.09.2017. године, до исплате,
-за септембар 2017. године износ од 75.270,64 динара, са законском затезном каматом почев од 25.10.2017. године, до исплате,
-за октобар 2017. године износ од 75.270,64 динара, са законском затезном каматом почев од 25.11.2017. године, до исплате,
-за новембар 2017. године износ од 75.270,64 динара, са законском затезном каматом почев од 25.12.2017. године, до исплате,
-за децембар 2017. године износ од 82.797,73 динара, са законском затезном каматом почев од 25.01.2018. године, до исплате,
-за јануар 2018. године износ од 82.797,73 динара, са законском затезном каматом почев од 25.02.2018. године, до исплате,
-за фебруар 2018. године износ од 82.797,73 динара, са законском затезном каматом почев од 25.03.2018. године, до исплате,

у делу става другог изреке којим је обавезана тужена да за тужиоца на досуђене износе из става првог изреке ове пресуде, за период од 1.4.2016. године до 28.2.2018. године, уплати разлику припадајућих доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, разлику доприноса за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и разлику доприноса за осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање, као и у ставу трећем изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 311.606,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, до исплате и жалба тужене у том делу **ОДБИЈА**, као неоснована.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 141/23 од 18.9.2023. године у осталом делу, па се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене плате, за период од 1.4.2016. године до 28.2.2018. године, исплати и то:

-за април 2016. године, износ од 5.438,99 динара, са законском затезном каматом

почев од 25.5.2016. године, до исплате,
-за мај 2016. године, износ од 5.438,99 динара, са законском затезном каматом
почев од 25.6.2016. године, до исплате,
-за јун 2016. године, износ од 5.438,99 динара, са законском затезном каматом
почев од 25.7.2016. године, до исплате,
-за јул 2016. године, износ од 5.438,99 динара, са законском затезном каматом
почев од 25.8.2016. године, до исплате,
-за август 2016. године, износ од 5.438,99 динара, са законском затезном
каматом почев од 25.9.2016. године, до исплате,
-за септембар 2016. године, износ од 5.438,99 динара, са законском затезном
каматом почев од 25.10.2016. године, до исплате,
-за октобар 2016. године износ од 5.438,99 динара, са законском затезном
каматом почев од 25.11.2016. године, до исплате,
-за новембар 2016. године износ од 5.438,99 динара, са законском затезном
каматом почев од 25.12.2016. године, до исплате,
-за децембар 2016. године износ од 6.017,60 динара, са законском затезном
каматом почев од 25.01.2017. године, до исплате,
-за јануар 2017. године износ од 6.017,60 динара, са законском затезном каматом
почев од 25.02.2017. године, до исплате,
-за фебруар 2017. године износ од 6.017,60 динара, са законском затезном
каматом почев од 25.03.2017. године, до исплате,
-за март 2017. године износ од 6.017,60 динара, са законском затезном каматом
почев од 25.04.2017. године, до исплате,
-за април 2017. године износ од 6.017,60 динара, са законском затезном каматом
почев од 25.05.2017. године, до исплате,
-за мај 2017. године износ од 6.017,60 динара, са законском затезном каматом
почев од 25.06.2017. године, до исплате,
-за јун 2017. године износ од 6.017,60 динара, са законском затезном каматом
почев од 25.07.2017. године, до исплате,
-за јул 2017. године износ од 6.017,60 динара, са законском затезном каматом
почев од 25.08.2017. године, до исплате,
-за август 2017. године износ од 6.017,60 динара, са законском затезном каматом
почев од 25.09.2017. године, до исплате,
-за септембар 2017. године износ од 6.322,73 динара, са законском затезном
каматом почев од 25.10.2017. године, до исплате,
-за октобар 2017. године износ од 6.322,73 динара, са законском затезном
каматом почев од 25.11.2017. године, до исплате,
-за новембар 2017. године износ од 6.322,73 динара, са законском затезном
каматом почев од 25.12.2017. године, до исплате,
-за децембар 2017. године износ од 6.955,01 динара, са законском затезном
каматом почев од 25.01.2018. године, до исплате,
-за јануар 2018. године износ од 6.955,01 динара, са законском затезном каматом
почев од 25.02.2018. године, до исплате,
-за фебруар 2018. године износ од 6.955,01 динара, са законском затезном
каматом почев од 25.03.2018. године, до исплате,

да на наведене новчане износе за рачун тужиоца, за период од 1.4.2016. године до 28.2.2018. године, уплати разлику припадајућих доприноса за обавезно пензијско и

инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, разлику доприноса за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и разлику доприноса за осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 141/23 од 18.9.2023. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене плате, за период од 1.4.2016. године до 28.2.2018. године, исплати појединачно опредељене месечне износе, у вредности и са законском затезном каматом, као у њеном садржају. Ставом другим изреке обавезана је тужена да за тужиоца на досуђене износе, за период од 1.4.2016. године до 28.2.2018. године, уплати разлику припадајућих доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, разлику доприноса за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање и разлику доприноса за осигурање за случај незапослености Националној служби за запошљавање. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 311.606,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде, па до исплате.

Против наведене пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност и законитост ожалбене пресуде у границама овлашћења прописаних чланом 386. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба тужене делимично основана.

У поступку доношења ожалбене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка, прописане чланом 374. став 2. тачке 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка на које се указује у жалби.

Према чињеничном стању, утврђеном у првостепеном поступку, тужилац, запослен у Министарства унутрашњих послова, на радном месту послови контроле предузетих мера према странцима у Одељењу за странце, Управе граничне полиције, решењем од 23.12.2009.године је премештен дана 1.1.2010.године на радно место сузбијање криминалитета у области интелектуалне својине (ОСЛ) у Одељењу за борбу против високотехнолошког криминала у Службу за борбу против организованог криминала, Управе криминалистичке полиције. Закључком тужене од 23.8.2013.године, исправљено је решење тужене од 1.6.2012.године, тако да се тужилац, главни полицијски инспектор, распоређује са 1.6.2012.године на радно место сузбијање

криминала у области интелектуалне својине (ОСЛ), Одсек за сузбијање криминала у области интелектуалне својине, Одељење за борбу против високотехнолошког криминала, Служба за борбу против организованог криминала, Управа криминалистичке полиције, у свом звању, а решењем од 7.11.2013.године, тужиоцу је утврђен коефицијент плате од 2,700. Решењем тужене од 1.5.2016.године, тужилац, главни полицијски инспектор, са 1.5.2016.године је у свом звању распоређен на радно место сузбијање криминала у области интелектуалне својине (ОСЛ), Одељење за борбу против високотехнолошког криминала, Служба за борбу против организованог криминала, Управа криминалистичке полиције. Основна плата тужиоца у утуженом периоду није обрачунавана и исплаћивана у двоструком износу у складу са Уредбом о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала. На основу налаза и мишљења, изјашњења и исказа судског вештака за економско-финансијску област, утврђена је висина остварене плате тужиоца за утужени период, и то од 1.4.2016. године до 28.2.2018. године, као и разлика плате до двоструког износа плате коју би тужилац остваривао на претходном радном месту са којег је ступио на рад у Службу за борбу против организованог криминала за исти период, па је утврђено да укупна разлика плате без минулог рада до двоструког износа плате према Уредби о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа за сузбијање организованог криминала износи укупно 1.723.710,60 динара, а разлика плате са минулим радом до двоструког износа плате према Уредби износи укупно 1.861.214,17 динара.

Како тужена у утуженом периоду у коме је тужилац био распоређен у Служби за борбу против организованог криминала Управе криминалистичке полиције, тужиоцу није исплаћивала зараду у двоструком износу у складу са Уредбом о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа за сузбијање организованог криминала, првостепени суд је, с позивом на правила из члана 10. и 18. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, члана 2. Уредбе о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала, члана 2, 7, 23-28. Закона о платама државних службеника и намештеника, члана 184. Закона о полицији, члана 172. Закона о облигационим односима, закључио да је тужена у обавези да тужиоцу накнади штету у вредности позитивне разлике плате, у складу са Уредбом, према варијанти налаза и мишљења судског вештака у којој обрачун плате укључује минули рад, у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом, уз уплату припадајућих доприноса за обавезно социјално код надлежног фонда, у складу са чланом 51. у вези члана 2. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, па је одлучио као у ставу првом и другом изреке ожалбене пресуде. Тужиоцу је на досуђене износе досуђена и законска затезна камата сходно одредби члана 277. и 324. Закона о облигационим односима,

Имајући у виду утврђено чињенично стање, по оцени овог суда, правилно је првостепени суд закључио да је тужена у обавези да тужиоцу надокнади штету која се састоји у износу мање исплаћених плата за утужени период, јер тужиоцу плата није обрачуната нити исплаћена у складу са Уредбом о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала, те да параметар за обрачун дупле плате мора бити основна

плата коју је запослени остварио на пословима са којих је ступио на рад у организационе јединице из члана 1. Уредбе.

Међутим, доносећи ожалбену пресуду, првостепени суд је погрешно применио материјално право када је оценио да се утужена разлика плате до двоструког износа плате обрачунава са минулим радом.

Чланом 2. Уредбе о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала (“Службени гласник РС”, бр. 14/03, са новелама – у даљем тексту: Уредба), која је била у примени у периоду потраживања, прописано је да се плата старешине Службе и заменика старешине Службе и овлашћеног службеног лица у Служби, руководиоца и заменика руководиоца Посебне притворске јединице и запосленог на пословима обезбеђења у Посебној притворској јединици обрачунава и исплаћује у двоструком износу плате коју су остваривали на пословима са којих су ступили на рад у организационе јединице из члана 1. ове уредбе.

Према одредби члана 18. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела (“Службени гласник РС”, бр.42/2002...32/13), лица која обављају послове и задатке у државним органима посебним организационим јединицама из овог закона, имају право на плату која не може бити већа од двоструког износа плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у Тужилаштву за организовани криминал, Вишем суду у Београду, Апелационом суду у Београду, министарству надлежном за унутрашње послове и Окружном затвору у Београду. Ставом 2. овог члана је прописано да плате лица из става 1. овог члана уређује Влада.

Законом о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела (“Службени гласник РС”, бр. 42/02, 27/03, 39/03, 60/03, 67/03, 29/04, 58/04, 45/05, 61/05, 72/09, 72/11, 101/11, 32/13), прописано је да се ради обављања послова органа унутрашњих послова у вези са кривичним делима из члана 2. овог Закона, образује у оквиру министарства надлежног за унутрашње послове, Служба за сузбијање организованог криминала која поступа по захтевима специјалног тужиоца у складу са законом (члан 10. став2.), да лица која врше функцију односно обављају послове и задатке између осталог у Служби имају право на плату која не може бити већа од двоструког износа плате коју би остваривали на функцији односно пословима са којих су ступили на рад у те организационе јединице (члан 18. став 1.).

Приликом обрачуна двоструког износа плате не узимају се у обзир додаци на плату утврђени законом, у смислу члана 3. став 5. Уредбе о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала (“Службени гласник РС” бр.14/03...114/14), због чега основицу за обрачун двоструке плате чини основна плата, без минулог рада и других додатака на плату. Одредбом става 6. истог члана Уредбе прописано је да се додаци на плату утврђени законом запосленом коме се плата утврђује овом уредбом, обрачунавају у складу са законом, другим прописима и колективним уговором.

Код такве правне регулативе запосленом ангажованом у Управи криминалистиче полиције, овлашћеном службеном лицу на пословима у вези са организованим криминалом у Министарству унутрашњих послова, припада право на накнаду штете између плате обрачунате по коефицијентима утврђеним Правилником о платама запослених у Министарству унутрашњих послова и двоструког износа плате коју је остваривао на пословима са којих је ступио на рад у организациону јединицу тужене надлежну за сузбијање организованог криминала, с тим да се приликом обрачуна двоструког износа плате не узима минули рад.

Како је оценом изведених доказа утврђено да тужиоцу након ступања у Службу за борбу против организованог криминала није исплаћивана плата у висини тог износа, већ мања плата, тужиоцу припада разлика између двоструке плате, без обрачунатог минулог рада, и основне плате коју је примао у утуженом периоду, у укупном износу од 1.723.710,60 динара, чији су месечни износи опредељени према налазу вештака.

Из наведених разлога, овај суд је потврдио ожалбену пресуду у ставу првом изреке за износе ближе одређене у ставу првом изреке ове пресуде, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе разлике плате као у њеном садржају, у складу са чланом 277. и 324. став 1. Закона о облигационим односима, а у преосталом делу, преко наведених износа, преиначио ожалбену пресуду и одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату разлике плате, са законском затезном каматом.

С обзиром на акцесорни карактер захтева за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање запосленог, овај суд је потврдио ожалбену пресуду у делу у ком је обавезана тужена да на износ разлике плате досуђене ставом првом изреке ове пресуде за тужиоца уплати доприносе за обавезно социјално осигурање надлежном фонду, а изнад тог износа одбио захтев тужиоца за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање.

С обзиром да тужена није имала конкретне и образложене примедбе примедбе на налаз и мишљење судског вештака, да до закључења расправе пред првостепеним судом, као ни у жалбеном поступку, није предочила доказе да је висина плате коју је требало узети као основицу за обрачун двоструког износа плате, мања од износа утврђеног вештачењем, нити да су досуђени износи већи од највишег износа двоструке плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у министарству надлежном за унутрашње послове, то се неосновано жалбом тужене побија првостепена пресуда у погледу утврђеног чињеничног стања и правилне примене материјалног права.

Неосновано се жалбом тужене указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1, у вези са чланом 8. и 238. Закона о парничном поступку, јер је првостепени суд на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, правилно одлучио које ће чињенице да узме као доказане.

Неосновани су наводи жалбе тужене којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2, у вези члана 16. Закона о парничном поступку, и члана 374. став 2. тачка 4. истог закона, у вези члана 142. и 143.

Закона о државним службеницима, с обзиром да није одлучено о захтеву који не спада у судску надлежност, нити је суд одлучио о тужбеном захтеву за који је стварно надлежан виши суд исте врсте, суд друге врсте, јер је за одлучивање у спору за исплату неисплаћене зараде, сходно одредби члана 1. Закона о парничном поступку, надлежан суд опште надлежности, у смислу одредбе члана 24. став 3. Закона о уређењу судова.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка, садржана у ставу трећем изреке ожалбене пресуде, јер је донета правилном применом правила из члана 153. и 154. Закона о парничном поступку, а жалба у овом делу не даје посебне разлоге, а околност да је пресуда делимично преиначена није од утицаја на висину досуђених трошкова.

Имајући у виду да је тужена делимично успела у поступку по жалби, овај суд је у складу са овлашћењима из одредбе члана 153. став 2. Закона о парничном поступку, одбио захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Из наведених разлога, применом одредби члана 390, 394. тачка 4. и члана 165. став 1. и 2. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/11...18/20), одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Гордана Тошић ,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**